

Oviken, sn, Jämtl. v. doms.tg., Jämtl. l.

her severin kyrkia herre i oviik
(r. 10-11)

Scriptum oviik (r. 12-13)

1487 $\frac{5}{2}$ Oviken RAP or.

Tr. DN: III: 957

A.L-n 1972.